

[Jørgen Estrup]

get tilfredsstillende, at der nu ligger et lovforslag, som bygger på de principper i det radikale beslutningsforslag, som Folketinget vedtog for knap et år siden. Vi er meget tilfredse med, at det har kunnet lade sig gøre nu, og at der dermed er skabt sikkerhed for, at SU-reformen træder i kraft den 1. august i år.

Jeg tror, man må sige, at der er vigtige nye principper i dette forslag, og at det måske kan sammenfattes i tre overskrifter. For det første, at det nu bliver muligt at være fuldtidsstuderende og dermed at leve af sin uddannelsesstøtte. Det er en nyskabelse, må man sige.

For det andet, at man sætter de studerende i stand til at overholde studieplanerne og studietiderne, altså kæder det sammen med de normerede studietider. Det er også en virkelig nyskabelse.

Og endelig for det tredje – det tror jeg er den største af samtlige nyskabelser – at vi ikke længere skal se studerende med tyngende studiegyldsbryder, dybt forgældede og ude af stand til at klare en normal tilværelse. Det lægger vi fra radikal side overordentlig megen vægt på.

Jeg vil godt i den forbindelse sige, at når man lægger så stor vægt på, at rentesatsen fast skal være 4 pct., så er det selvfølgelig for at undgå en situation, hvor renten pludselig går skyhøjt i vejret, som vi tidligere har set det. Derfor tror jeg, at studerende, der skal optage lån, i høj grad vil påskønne denne faste rentesats. Jeg synes ikke, der er nogen grund til fra regeringspartierne side at lægge særlig vægt på denne side, fordi vi jo samtidig har lagt loft over, hvor stor gæld man kan påtage sig. Det er noget helt nyt i forhold til det system, vi har kendt med de statsgaranterede banklån, og dermed er de spekulationsmuligheder, som bl.a. fru Connie Hedegaard var inde på, reelt ikke til stede.

Jeg vil godt samtidig benytte lejligheden til at rose ministeren, fordi jeg synes, han loyalt har levet op til det, Folketinget vedtog, og forsøgt at efterleve beslutningen i et forslag, som vi jo alle ved han ikke havde lod eller del i, og som regeringen faktisk stemte imod. Det kan ikke have været uden problemer, men jeg synes, det er lykkedes. Jeg vil i særlig grad påskønne, at vi fik løst spørgsmålet om, hvordan den institutionelle side skulle være.

Det kan selvfølgelig ikke undgås, at der i et sådant beslutningsforslag, når det bliver vedtaget, er ting, der skal fyldes ud. Jeg vil særlig

nævne, at vi jo pegede på, at klippekortet skulle være en del af den kommende ordning, men at vi også tidligt under drøftelserne af lovforslaget blev enige om, at den nærmere udformning måtte vi gemme til udvalgsarbejdet. Jeg vil gerne gentage, hvad jeg i den forbindelse sagde, nemlig at vi fra radikal side ikke ønsker en opdeling i et grundklippekort og et overbygningsklippekort, men et samlet klippekort.

Tilsvarende er der andre steder, hvor der skal ske mindre ændringer. Det er klart, at dispensationspraksis var en af de ting, der skulle udfyldes i det kommende lovforslag. Det lovforslag, vi nu har liggende, er ikke på alle punkter i overensstemmelse med, hvad der stod i betænkningen fra udvalget. Det kan være svært at bedømme, om overgangsreglerne fuldstændig lever op til dette, at ingen studerende i det nuværende system må stilles ringere i det kommende system.

Jeg vil godt nævne, at vi jo i forbindelse med udvalgsbetænkningen lagde vægt på, at der skulle være en forbindelse over til bistanndsloven og dens behandling af unge. Det gjorde vi ved at indføje et særligt boligtillæg. Det er ikke kommet med i lovforslaget. Man har gjort det i forbindelse med en betænkning om bistanndsloven ved at pege på, at der skal en harmonisering til mellem unge under bistanndsloven og unge under uddannelsesstøtte. Det mener jeg ikke vi skal glemme i det kommende udvalgsarbejde.

Endelig vil jeg føje til, at det efter min mening er helt afgørende, at vi gennemfører udvalgsarbejdet meget hurtigt, så de regler, som nu bliver ændret, kan meldes ud, i god tid inden loven træder i kraft den 1. august 1988.

Annette Just (FP):

Jeg vil på Fremskridtspartiets vegne gerne starte med det positive i det her forslag.

Det positive er absolut, at grænsen for forældreafhængigheden nu bliver nedsat fra 20 til 19 år. Det giver en skæv fordeling unge imellem, når de får at vide, at nogle kan få det og andre kan ikke. De kan ikke forstå det, og det kan jeg såmænd godt forstå at de ikke kan. Så jeg vil sige: Det er da absolut noget af det positive. Noget andet positivt er klippekortsystemet. Det kan vi også godt se det rimelige i.

Men det hele kan ikke lade sig gøre af den ene grund, at der ikke rigtig er penge til det, så